

[Poul Møller.]

søgelse af det, vi kunne kalde — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, der brugte det udtryk — det truede område, den del af vor industri, der ved en hurtig liberalisering må anses for at være meget stærkt truet. Vi kan vel stort set dele industrien i 3 dele: den del, der vil kunne klare sig med toldlovsforslaget og for nogle dele af den måske også med lavere todsatser, den del, som er fuldt konkurrencedygtig, og dernæst den del af industrien, som vi må sige kun kan opretholdes i kraft af importrestriktionerne, og som ikke vil have nogen chance, når importrestriktionerne helt forsvinder, selv om todsatserne bliver nok så høje. Der er industrivirksomheder, om hvilke vi ved, at de kun kan opretholdes i kraft af sådanne restriktioner. Men det er ikke så meget de to områder, der må beskæftige os, som mellemområdet, det tredje område, det, jeg vil kalde det truede område. Dér, hvor industrien har udviklet sig under importrestriktionerne, hvor vi har fået stor beskæftigelse og er ved at være konkurrencedygtige, hvor der er rationaliseringsbestrebelse, og hvor man har gjort, hvad man kunne for at skabe en konkurrencedygtig industri, er det efter mit partis opfattelse vigtigt, at vi får indrettet overgangsformerne således, at dette truede område kan sikres, og at det får så megen lunhed, som det høje ting kan give det i overgangsperioden. Det vil være meget risikabelt at lade dette område sejle sin egen sø. Går først en stor industrigren ned, og kan den ikke konkurrere fra 1. juli, fordi disse todsatser måske er for lave, og fordi importrestriktionerne helt fjernes fra den ene dag til den anden, er det ikke sådan at få bygget den op igen.

Jeg tror, at vi alle sammen herinde er klar over, at det, der er skrabet sammen og bygget op gennem 20-25-30 år, ikke er noget, der lader sig genopbygge, hvis det først bliver slået i stykker. Derfor må det efter mit partis opfattelse særlig være af interesse for det udvalg, der bliver nedsat, at undersøge, hvordan dette truede områdes placering er, først at få analyseret, hvilke industrivarer det truede område omfatter, og så undersøge, hvilken beskyttelsesgrad man her har givet dem i forhold til konkurrenternes. Her vil jeg særlig pege

på, at det ikke blot drejer sig om visse færdigvareindustrier, som vi alle kunne have i tankerne. Jeg vil ikke nævne industrier ved navn ved denne lejlighed, for der er ingen grund til pludselig ved en behandling her i tinget at råbe den ene industri ud som mere truet end den anden, men vi ved, at visse industrigræne har specialiseret sig i at fabrikere komponenter, halvfabrikata til hjælp for håndværk og andre industrigræne, og også her må vi se på, hvilken stilling disse halvfabrikata vil få, om man kan fortsætte produktionen eller eventuelt sanere en sådan industrigren på et måske lavere niveau end det nuværende.

Jeg beder altså derfor om, at vi under udvalgsarbejdet må få foretaget en sådan analyse af de spørgsmål, jeg her har rejst. Jeg skal ikke gå i enkeltheder vedrørende de fremsatte lovforslag; det kan ikke have nogen særlig interesse ved denne første behandling. Vi får vel nok en række henvendelser til folketingsudvalget, som vil understrege for os, hvor problemerne i særlig grad kommer til at ligge; men jeg vil gerne føje til, at efter min opfattelse vil den almindelige økonomiske politik blive meget afgørende for, om vi kan klare overgangstiden til fordel for produktion og beskæftigelse. Jo friere de økonomiske vilkår kan blive i denne overgangstid, i de første 2-3 år under frihandelsområdeplanen, jo bedre mulighed er der for at sikre, at overgangen kan finde sted uden uforholdsværdig stor arbejdsløshed. Ved behandlingen af de forslag, som her er fremsat, er det nemlig ikke længere risikoen for overbeskæftigelse, men for arbejdsløshed, der bør optage det høje ting.

Jeg er ikke i stand til på stående fod at bedømme disse spørgsmål, herunder det toldniveau, der er fastlagt. Det forekommer mig for visse varegruppers vedkommende at ligge i overkanten, men forekommer mig til gengæld for andre varegrupper at ligge i underkanten, især når man erindrer, at de satser, der her er foreslået, kun kommer til at gælde som beskyttelsessatser i 4 måneder, men at man reelt, for at gøre beskyttelsesværdien op, må reducere satserne med de 20 pct., som reduktionen omfatter den 1. juli 1960. Kommer vi først ind i frihandelsområdet og dette er trådt i